Tenhle jsem ještě nezkazil

#

KALENDÁŘ

NA

ROK

2018

sepsal a sestavil Petr Vyhlídka

© Petr Vyhlídka, 2017
cover art © Igor Zakowski | Dreamstime.com

Tato kniha pochází z Bezejmenné stránky (http://www.fext.cz)
Pokud se vám líbila, mohou se vám líbit i další, které najdete v obchůdku s knihami na adrese http://www.fext.cz/whitehole/

Blíží se rok, v němž třetí tisíciletí dosáhne plnoletosti. Zní vám to hloupě a divně?
Je to hloupé a divné.
Jenže právě z takových věcí – hloupých a divných – se vlastně skládá život. Ale ano, sestává z mnoha podstatných mezníků, důležitých událostí, vážných střetů, zásadních rozhodnutí. Jsou chvíle, kdy je zapotřebí zhluboka se nadechnout a kráčet pevným krokem vpřed.
Ne vše je ale nutné brát vážně, jinak by taky nemusely člověku k oné odvážnému a nutnému pohybu vpřed stačit síly. Je třeba se čas od času zastavit a bavit se činnostmi, které na první (a mnohdy ani na žádný další) pohled k ničemu nevedou. Jen pro pocit radosti.
A tak jsem se pustil do dalších vtipů, které se mi za ty roky ještě nepodařilo přehráním vlastními postavami zkazit. Můžete je svižnou chůzí minout. Můžete se u nich zastavit.
Pokud můžete, pak můžete vlastně cokoliv, limit je nebe.

Pondělí

1

Nový rok Den obnovy samostatného českého státu

Úterý

2

Karina

Středa

3

Radmila, Radomil

Čtvrtek

4

Diana

Pátek

5

Dalimil

Sobota

6

Tři králové Kašpar, Melichar, Baltazar

Neděle

7

Vilma

Po premiéře

„Už se na nějakého Shakespeara můžu vykašlat," prohlásil režisér Vojšík, „Jestli neseknu s divadlem vůbec."
Vorel na něho pohlédl s neskrývaným překvapením. Kočí místní Thespidovy káry obvykle hrdě snášel i neúspěchy, a jeho optimismus by mu záviděla i vydra, která právě našla díru v plotě sádek.
„Včerejší představení?" ujišťoval se, ačkoliv jiná možnost, nepřicházela v úvahu.
„Jde to za mnou," přiznal Vojšík zkroušeně, „ale když vám za krk dejchá sponzor, tak se někdy těžko něco udělá."
„Nepřišli lidi?"
„Nebyl jste na premiéře? Nebyl, to byste se tak pitomě neptal. Oficiálně samozřejmě musím na své dílo pět chválu nebo aspoň tiše mlčet. Ale když ono se to stejně roznese. Bylo prakticky vyprodáno, což o to. Ale strčili mi do představení neoficiální přítelkyni pana – hele, to jsou drby, takže *já* pánovo jméno zamlčím – že je talent a ať jí obsadím. Dobře, povídám, ať se holka předvede. Chtěl jsem jí dát Bianku. Nebo Emílii, tam je taky co hrát a dost textu. Ale ne, že prý Desdemona. Tak jsem – jak se to říká? – poručil duši Bohu a šel do toho."
Naslouchající útrpně kývl.
„Moc jí to nešlo, co?"
Divadelník si dramaticky povzdechl.
„Asi takhle, pane Vorel: když ji Othello začal škrtit, hlediště mu aplaudovalo."

Pondělí

8

Čestmír

Úterý

9

Vladan

Středa

10

Břetislav

Čtvrtek

11

Bohdana

Pátek

12

Pravoslav

Sobota

13

Edita

Neděle

14

Radovan

Logika zločinu

Soudce Otakárek věnoval obžalovanému pohled, jaký si šetřil pro delikventy, u nichž předpokládat opravdu účinnou, nenacvičenou lítost a nejen hypotetickou možnost budoucí nápravy. V tomto konkrétním případě měl už jasno, z maxima dvou let, kterými zákon oceňuje prvopodvodníky, použil tři měsíce, neboť státní zástupce byl nepříjemně konkrétní a věcný, pokud šlo o vypracovanou žalobu.
Prohlédl si též oba přítomné právníky a několik diváků, vzhledem k charakteru kauzy patrně propojených příbuzenskými vazbami a dobrými sousedskými vztahy. Tváře víceméně rozpačité ho přiměly formulovat otázku víceméně řečnickou.
„Jak jste mohl podvést lidi, kteří vám tak věřili?“ povzdechl si.
Souzený na něj pohlédl s jistým překvapením.
„Protože lidi, kteří vám nevěří, nepodvedete, to dá přece rozum, pane soudce.“

Pondělí

15

Alice

Úterý

16

Ctirad Den památky Jana Palacha

Středa

17

Drahoslav

Čtvrtek

18

Vladislav, Vladislava

Pátek

19

Doubravka

Sobota

20

Ilona, Sebastián

Neděle

21

Běla

Typologie osobnosti

„Já ti říkal, že máš dodržovat základní pravidlo mezilidských vztahů: Když žena mlčí, nepřerušuj ji," poznamenal Švejda stranou poté, co Vorel přibral k rozhovorům u piva o složitosti a bohaté rozličnosti lidských nátur a povah svou přítelkyni, do té chvíle se zabývající studiem čehosi venku za oknem.
Učinil tak poznámkou víceméně útočnou, vyzývající k souboji názorů.
„Ano, do detailu vzato jsou jen dva typy lidí," prohlásila Veronika po třech vteřinách nebezpečně soustředěného ticha. Téměř se nechala zahnat do kouta, aby se vrátila k mlčení tentokrát lehce uraženému, pak ale usoudila, že má k tématu nejen co říci, ale že je to i soud ultimátní.
„Ti, kterým se líbím a považují mě za krásnou – a potom ti, kteří nemají vkus."

Pondělí

22

Slavomír, Slavomíra

Úterý

23

Zdeněk

Středa

24

Milena

Čtvrtek

25

Miloš

Pátek

26

Zora

Sobota

27

Ingrid Den památky obětí holocaustu

Neděle

28

Otýlie

Stejný cíl

Nadešel čas důležité písemné práce. Učitelka procházela mezi lavicemi, rozdávala zadání. Povzbuzovala nejisté žáčky a varovala ty příliš sebejisté. Když dorazila k lavici jednoho ze svých předních favoritů, zastavila se na delší dobu. Zkoumavě se zahleděla na lavici ve snaze postřehnout stopy dovedně skrytého taháku.

„Doufám, že tě nepřistihnu při opisování!“ vztyčila přísně prst.

Jindra se na ukazovák pozorně zahleděl, aby nemusel křížit svůj pohled se zrakem učitelčiným.

„Já taky,“ zamumlal.

Pondělí

29

Zdislava

Úterý

30

Robin, Erna

Středa

31

Marika

Čtvrtek

1

Hynek

Pátek

2

Nela Hromnice

Sobota

3

Blažej

Neděle

4

Jarmila

Tanec

Ples byl v plném proudu, trumpety troubily, sklenice zvonily, lidé se překřikovali, takže i Šmikovo zvýšení hlasu mělo za příčinu nejen alkoholem citlivější nervy, ale především všudypřítomné decibely. Proto Kropáček nebral intenzitu poznámky coby výzvu k slovní půtce, jen jako snahu udržet konverzaci naživu. Ale stejně se nedal.

Se sousedem ho pojilo víc, než občasné klábosení přes plot, výpůjčky zahradní techniky a jistým způsobem setrvalá nevraživost manželek. Svou roli hrálo i jisté vesnické furiantství, které přetrvává v lidech i ve století, počítaném jako dvacáté první. Proto na sobě nemínil zanechat ani sebenepatrnější známku pohany.

„Tancovat náhodou umím. Neviděl jsi, jak jsem s tamhletou zrzkou tančil valčík?“ rozohnil se.

„To byla polka,“ upozornil ho soused.

„Fakt?“ podivil se Kropáček, „To by mě ani nenapadlo. Česky tedy mluvila perfektně, bez přízvuku.“

Pondělí

5

Dobromila

Úterý

6

Vanda

Středa

7

Veronika

Čtvrtek

8

Milada

Pátek

9

Apolena

Sobota

10

Mojmír

Neděle

11

Božena

Zázračné dítě

Brouček, cítící podporu v některých částech baru, se nevzdával.
„Inteligence i vlohy jsou možná vrozené, ale těžko lze na člověku poznat, jakým směrem se budou rozvíjet. Tys taky nijak zvlášť nevynikal," dodal pomstychtivě k Vorlovi. Poznali se už na pískovišti, takže fyzik znal a měl dovoleno hodnotit osobní historii. Původně také byl v narůstajícím sporu, který zapříčinili přítomní otcové nedospělých potomků, nakloněn tomu zůstat neutrální, předchozí kamarádovo přehnané vychloubání ho ale přimělo k volbě strany a k protiútoku.
Vorel se nedal.
„Hele, já ale *byl* zázračné dítě," bránil se, „Všichni to tehdy říkali. Že bude zázrak, jestli ze mě něco bude."

Pondělí

12

Slavěna, Slávka

Úterý

13

Věnceslav, Věnceslava

Středa

14

Valentýn, Valentýna

Čtvrtek

15

Jiřina

Pátek

16

Ljuba

Sobota

17

Miloslava

Neděle

18

Gizela

Odborná expertíza

Dáma, pozorně si prohlížející obraz, byla už od pohledu nátury pořádkumilovné, ba přímo puntičkářské. Studovala rudý kotouč a protažené stíny stromů, které se ve vějíři rozevíraly po zasněžené louce, zrakem vrchní účetní, obdivujíc sice kompozici i atmosféru, přesto ale pátrající po zatoulaném halíři, jež promění výborný výsledek revize v dokonalý.
Proto se Klimeš nepodivil, když se na něho po chvíli zdvořilostního váhání obrátila.
„Myslíte, že jde o západ nebo o východ slunce?“ zeptala se.
„Západ,“ děl tázaný nevzrušeně.
„Jste si tím jistý?“ nedala se, „Mně to přijde spíš jako svítání.“
„Kdepak. Já Mistra dobře znám,“ pokračoval pohotově Klimeš, „ten nikdy před obědem z postele nevyleze.“

Pondělí

19

Patrik

Úterý

20

Oldřich

Středa

21

Lenka, Eleonora

Čtvrtek

22

Petr

Pátek

23

Svatopluk

Sobota

24

Matěj, Matyáš

Neděle

25

Liliana

Historky z vojny

Válčilo se, čili starší ročníky vzpomínaly na dlouhé měsíce povinné základní vojenské služby, zatímco ti mladší předstírali, že vědí, o čem jde řeč, a dámy se ostentativně nudily. Přes průšvihy, na které se shodou náhod, či šikovností účastníků nepřišlo, došla řeč i na kázeňské tresty za ty, které se utajit nepodařilo. Byly – ty prohřešky proti právu, vojenským předpisům, či aspoň slušnému chování –, obvykle spíše než kriminálního rázu střetem vojenské byrokracie s nespoutaným mládím nedobrovolných účastníků zeleného zájezdu, jak prohlásil Vonásek.

Který jeden svůj vlastní hned také jako ukázku uvedl.

„Já dostal tři dni podmínku, když jsem při vyšetřování urážky velícího poddůstojníka, odpověděl na dotaz, zda jsem řekl, že velitel družstva je idiot, po pravdě odpověděl: ‚Je. Ale já to neřekl‘.“

Pokýval hlavou.

„Byl to pablb přímo ukázkovej, něco takového se jen tak nepotká,“ dodal. Pak odevzdal slovo, protože před něho pan Tušek postavil čerstvě natočenou plzeň.

„To já na vojně prvně seděl už v přijímači,“ převzal štafetu Švejda, „Náš velitel, takový kožený typ, se před nás postavil, spustil univerzálním československým přízvukem o čestné povinnosti, službě lidu, poctivém plnění úkolů, měl to nacvičené, nebo byl talent na jalové proslovy, těžko říct.

‚Nejsem žádný dráb a nelida,‘ povídá nakonec, ‚Když budete mít potíže, můžete se na mne obrátit jako na vlastního otce.‘

A tak jsem zvedl ruku a zeptal se: ‚Půjčíš mi na večer auto, tati?‘“

Pondělí

26

Dorota

Úterý

27

Alexandr

Středa

28

Lumír

Čtvrtek

1

Bedřich. Bedřiška

Pátek

2

Anežka

Sobota

3

Kamil

Neděle

4

Stela

Jak?

Chvíle rachotivé hrůzy odešla do vzpomínek, nahrazena nechápavým zděšením nad momentálním stavem světa. Mozek se, nutno říci, vyrovnal se situací mnohem rychleji, než náhlým hlukem roztřesená kolena. Nebo si to aspoň myslel, možná, že čas výkřiku šílenství a mdloby přijdou později.
Zatím byl ale pan Vojtěška při vědomí.
Jen mu nevěřil.
Odhodil rýč, jímž domlouval sluncem vypálené hlíně záhonku, vběhl do domu, přeskočil povalený fíkus. Prošel usazujícím se oblakem prachu. Věnoval zkoumavý pohled cihlám rozvalené zdi. Rychle zhodnotil stav domácnosti.
I stav automobilu, který trčel uprostřed.
Ženy, stírající si klouzek airbagu z obličeje.
Napadala ho celá řádka různých slov. I rozvitých vět.
„Můžeš mi říct," řekl nakonec suchým, přeskakujícím hlasem, „Jak se ti podařilo dostat auto do ložnice?"
Manželka se vysoukala okénkem z vozu.
Upravila si vlasy.
„No..." dotkla se zamyšleně ukazovákem rtů, „Projela jsem obývák a zahnula doleva."

Pondělí

5

Kazimír

Úterý

6

Miroslav

Středa

7

Tomáš

Čtvrtek

8

Gabriela, Zoltán Mezinárodní den žen

Pátek

9

Františka, Památka obětí vyhlazení terezínského tábora

Sobota

10

Viktorie

Neděle

11

Anděla

Polopatě

Debata se vydala neočekávaným směrem, jak už to v hospodě chodívá. Technickým.

„To se muselo rozbít, protože... teplotní roztažnost. To si ze školy nepamatuješ?“ vysvětloval, pro čtvrtou slivovici už trochu nedůtklivě, Brouček Švejdovi.

„Sám jsi roztažnost. Vždyť je to pořádnej kus železa.“

„Jehož molekuly se pohybujou v závislosti na teplotě.“

„Molekula,“ Švejda přitiskl ukazováček k palci, „Železo,“ naznačil oběma rukama velikost středního kapra, „Sakra rozdíl. Je pevný. Nemůže se hejbat.“

„Vysvětli mu,“ požádal skřípaje zuby Brouček Vorla. „jak funguje teplotní roztažnost. Nebo na něj aplikuju Newtonovy pohybové zákony a zrychlím ho přímo úměrně síle.“

„Žádný problém,“ kývl oslovený. „Tak podívej,“ pronesl k druhé straně těžším, ale stále pohotovým jazykem, „Teplotní roztažnost – jednoduchý: Když je horko, tak se natáhnu ve stínu, když zima, skrčím se pod peřinou. Chápeš?“

Pondělí

12

Řehoř Den přístupu České republiky k NATO

Úterý

13

Růžena

Středa

14

Rút, Matylda

Čtvrtek

15

Ida

Pátek

16

Elena, Herbert

Sobota

17

Vlastimil, Vlastimila

Neděle

18

Eduard

Zběh

„Nepošlu vás k vojenskému soudu jako zběha, Oškrdo, pokud mi vysvětlíte, jak je možné, že jste při nočním cvičení opustil prostor a vrátil se až po dvou dnech.“

Důstojník, vyslýchající svého podřízeného, marně se snažícího udržet předpisový postoj, vstal. Připadalo mu výhružnější procházet třemi krátkými kroky sem a tam, než vystrkovat léty narůstající bříško z kancelářského křesla.

„Když mi prozradíte – tedy oznámíte, protože tohle je oficiální výslech –, kdo vás k tomu navedl.“

Vojín zoufale těkal pohledem. Nebyl nováček a tak dobře věděl, že mu jen tak něco nepomůže. Nakonec v sobě přece jen sílu našel.

„Vy, pane nadporučíku.“

„Já?!“

„Nařídil jste mi, abych strážil stanoviště mezi osamělým dubem a červeným světlem.“

„Nařídil. A vy jste rozkaz porušil.“

„Neporušil. To červený světlo bylo auto a jelo do Kolína!“

Pondělí

19

Josef, Josefa

Úterý

20

Světlana

Středa

21

Radek

Čtvrtek

22

Leona

Pátek

23

Ivona

Sobota

24

Gabriel

Neděle

25

Marián Ve 2 hod začíná letní čas

Tajemství šéfkuchaře

„Opravdu by mě zajímalo, pane Táborský,“ zvedl Vorel pohled od jídelního lístku k spolehlivému vrchnímu číšníku, který v klidu čekal v diskrétní vzdálenosti, aby byl nápomocen při výběru vhodného pokrmu, „Jaké je to Tajemství šéfkuchaře.“

I přesto, že mu bezelstný pohled a roky tučného spropitného k takové otázce bezpečně otevíraly dveře, přece jen na vysvětlenou a pro případ, že by se dotaz setkal s jistým nepochopením, dodal:

„To tu nebývalo.“

Vrchní číšník zkontroloval letmým pohledem vzdálenost jiných uší a pak se nepatrně sklonil, aby dodržel etiketu a přesto mělo jeho sdělení soukromý charakter.

„Že jste to vy, pane Vorle, tak vám ho prozradím. Už půl roku chodí panu majiteli za ženou.“

Pondělí

26

Emanuel

Úterý

27

Dita

Středa

28

Soňa Narození J.A. Komenského

Čtvrtek

29

Taťána

Pátek

30

Arnošt, Ernest Velký pátek

Sobota

31

Kvído

Neděle

1

Hugo Velikonoční neděle

Podej prst...

Slečna Pánková zavrtěla hlavou ve snaze pomoci vědomí vrátit se do normálu. Někdy toho na ní bylo prostě moc.

Nešlo jen o nedostatečnou úroveň vzdělávaných nedospělců. S tím počítala a hrdinně zápasila. Oslabovaly a unavovaly ji problémy rázu takříkajíc technického.

Vzhlédla k žáčkovi, čekajícímu na rychlou kontrolu rychlého diktátu, jímž nečekaně prověřila úroveň předávaných znalostí.

„Piš čitelně," požádala ho se záchvěvem zoufalství v očích. Takové drobné překážky jen zpomalují obě strany.

Nebo ne?

„Jasně," zahučel oslovený, „budu psát čitelně a vy pak budete chtít, abych psal bez chyb."

Pondělí

2

Erika Velikonoční pondělí

Úterý

3

Richard

Středa

4

Ivana

Čtvrtek

5

Miroslava, Mirka

Pátek

6

Vendula, Venuše

Sobota

7

Heřman, Hermína Den vzdělanosti

Neděle

8

Ema

Pýcha

„Já myslím," řekl Vorel a mrkl přitom na faráře Černého, aby ho připravil na pravděpodobné pozdější potíže, neboť ve skupince, jíž oslovil, seděla i duchovního manželka, „že vaše pýcha na to, že se Kristus po zmrtvýchvstání ukázal nejprve ženě, nemusí být tak docela oprávněná."

Společnost, vedoucí v tu chvíli debatu o nadřazené pozici a vedoucí, byť generacemi protivníků popírané úloze žen ve společnosti, jež v ní využívala různých – a v tuto chvíli i teologických, neboť byly příznivé – argumentů pro posílení svého názoru, mu věnovala ostražitou pozornost.

„Proč si to myslíte?" zeptala se po chvíli němým hlasováním podezíravých pohledů zvolená mluvčí.

Vorel se na ni jemně usmál.

„Ale to je přece zřejmé. Učinil tak prostě proto, aby se ta informace co nejrychleji dostala do všeobecného povědomí."

Pondělí

9

Dušan

Úterý

10

Darja

Středa

11

Isabela

Čtvrtek

12

Julius

Pátek

13

Aleš

Sobota

14

Vincenc

Neděle

15

Anastázie

Mít na výběr

Paní Cvrkalová se zvedla od záhonu. Narovnala se a zaklela. Potom ještě jednou, tiše, protože si všimla, že jí přes plot se zájmem naslouchá sousedův Davídek.

Jak věděla, domácnost z vedlejší domu se každým okamžikem chystá rozrůst o dalšího člena, proto se dítě, brzy už s přídavným jménem starší, může cítit odstrkováno. Aby tedy vymazala nevhodné slovo z Davídkova rodícího se slovníku, a aby chlapce povzbudila, neoriginálně, jako mnoho dospělých před ní, se bez prodlení zeptala.

„Tak co, těšíš se na miminko?“

„Ale jo,“ zabručel tázaný a ne poprvé zalitoval, že ještě neumí psát, protože kdyby už chodil do školy, namaloval by si odpověď na papírky a rozdával, aby se šetřily hlasivky.

„Tak co bys raději?“ pokračovala paní Cvrkalová další standardní otázkou. „Bratříčka nebo sestřičku?“

Dítě, které mělo svůj pevný pohled na svět, v tomto případě neváhalo.

„Bratříčka,“ proneslo kategoricky.

„Aby sis s ním mohl hrát, viď?“ pokývala sousedka hlavou.

„To ani ne. Ale sestřičky dávají injekce.“

Pondělí

16

Irena

Úterý

17

Rudolf

Středa

18

Valérie

Čtvrtek

19

Rostislav

Pátek

20

Marcela

Sobota

21

Alexandra

Neděle

22

Evženie

Neberou

Pan Vojtěška nehlasně zaklel. Ne snad proto, že rybáři jsou označováni za tiché blázny a on nechtěl hlasitým vulgarismem kazit pověst. Bylo to především z důvodů pedagogických, vedle něho, připraven zasáhnout s podběrákem, totiž seděl mladší syn, jehož slovní zásobu nechtěl otec nepatřičně rozšiřovat.

„Neberou, potvory," přidal, aby se aspoň částečně zbavil odpovědnosti za neúspěšný lov.

Dítě mlčelo.

Pan Vojtěška se po něm ohlédl.

Soustředěně žvýkalo.

Ale co? podivil se otec. Svačinu jsme přece zapomněli doma.

Synek pohled opětoval.

Polkl.

„Se jim nedivím. Ti červíčci chutnají opravdu hnusně."

Pondělí

23

Vojtěch

Úterý

24

Jiří

Středa

25

Marek

Čtvrtek

26

Oto

Pátek

27

Jaroslav

Sobota

28

Vlastislav

Neděle

29

Robert

Zvláštní příležitosti

„Myslel jsem, že jsi člověk pevných zásah," prohlásil Vorel, když se s Veronikou chystali před průtrží informačních mračen hostitelky rozjíždějící se narozeninové oslavy ukrýt v rohu ve stínu velkého fíkusu a narazili tam na Broučka, jenž – pokud si dobře vzpomínali – minulý týden vyjádřil pevný, ba přímo nekompromisní názor na rozpačitě přijímané prvenství národa ve světových závodech konzumace alkoholických nápojů. „a neholduješ lihovinám pro jejich škodlivost na těle i duchu nebohého konzumenta."

Přistižený se sklenicí vína v jedné a obnaženým napichovátkem, jež neslo stopy sýrové jednohubky v druhé ruce, se v obranu jen zašklebil.

A polkl.

„Počkej," postavila se Veronika zrádně na Broučkovu stranu, neboť cítila potřebu chránit argumentačně slabšího, „On to myslel tak nějak obecně, viď?"

„Ty pevné zásady si pamatuju," trval na svém Vorel.

„Ale já jsem člověk pevných zásad," nedal se Brouček. „Jak už jsem několikrát zdůraznil, piji pouze při zvláštních příležitostech."

„O narozeninách a svatbách," pokývala s pochopením Veronika.

„Ne. Když mě někdo pozve."

Pondělí

30

Kvído

Úterý

1

Svátek práce

Středa

2

Zikmund

Čtvrtek

3

Alexej, Alex

Pátek

4

Květoslav

Sobota

5

Klaudie Květnové povstání českého lidu

Neděle

6

Radoslav

Neznámý dárce

Představení bylo báječné. Místní divadelníci si nechali poradit a přidrželi se klasiky, na jevišti tedy Klásková spílala vodníkovi, paní kněžna sváděla mlynáře a správce kul pikle, to vše v neurážlivém balení a v příjemně civilním provedení.
Přesto se paní Koudelová trochu ošívala.
Lístek na jinak vyprodanou premiéru jí totiž doručila pošta. V obálce bez odesílatele.
NETUŠÍŠ, OD KOHO JE, stálo na připojené kartičce.
Netušila. A tak čekala, krátíc si ten čas jednak sledováním dění na jevišti, jednak přebíráním vhodných kandidátů. Odpadali jeden po druhém. Musel to být někdo, kdo má rád kulturu, muž dozajista citlivý a pozorný.
Jenže nepřišel. Ani o přestávce. Domů se vracela trochu rozmrzelá.
Možná mu do toho něco vlezlo. Třeba nesehnal květiny. Zachraňoval děti z hořícího domu.
Určitě se ještě ozve, potěšila se, když brala za kliku.
Dveře se před ní otevřely samy.
Rozsvítila a vytřeštila oči na poloprázdný byt, jímž prošel kdosi evidentně znalý skutečné tržní ceny věcí.
Na stěně naproti dveřím, kde ještě odpoledne mohl pohled spočinout na krajince uznávaného místního malíře, teď visel pozdrav, napsaný na bílou čtvrtku už bohužel povědomým písmem.
TEĎ UŽ VÍŠ.

Pondělí

7

Stanislav

Úterý

8

Den vítězství

Středa

9

Ctibor

Čtvrtek

10

Blažena

Pátek

11

Svatava

Sobota

12

Pankrác

Neděle

13

Servác

Metoda redukce hmotnosti

„To je nesmysl," prohlásil dr. Kraus rezolutně. Neměl na sobě bílý plášť a neseděl v ordinaci, ale v kavárně, takže si takový tón mohl dovolit. „Žádný vývar z jehličí subtropického modřínu, na bobule sibiřského kaštanořechu taky zapomeňte, nic exotického. Když chcete zhubnout, děvenko, pak je nejlepší řepa."

Karolína Moravcová z něj nespouštěla oči.

„Opravdu?"

Zkoušela vymámit lékařskou radu na neutrálním území a to jí dodalo odvahu. Nesledovala ovšem svého praktika záměrně, narazili na sebe neplánovaně, prázdnota dopolední kavárny je pak přiměla spojit před ní své síly a sednout si k jednomu stolku. Karolína dlouho nevydržela, konečně, o čem si můžete s lékařem povídat, když vám drby neprozradí, a zavedla rozhovor patřičným směrem.

Její pohotová reakce na náhodné setkání slavila, jak se zdálo, úspěch.

„Strouhaná, krájená, nebo v něčem macerovaná? Myslím: jak se užívá?" zeptala se dychtivě.

Kraus na ni pohlédl štěrbinami přimhouřených očí.

„Neužívá, okopává!"

Pondělí

14

Bonifác

Úterý

15

Žofie, Sofie Den rodin

Středa

16

Přemysl

Čtvrtek

17

Aneta

Pátek

18

Nataša

Sobota

19

Ivo

Neděle

20

Zbyšek

U karet

Hra byla opravdu vysoká.
„Pane Hopnágl?“ obrátil se Švejda k důchodci, který si před chvílí přitáhl židli a pozoroval partii se zájmem. A s úsměvem.
Seděli v rohu za kulečníkem a snažili se pokořit jeden druhého v oné prý z Německa pocházející, ovšem především v zemích Koruny české provozované hře se jménem francouzského původu.
Prostými slovy mazali karty, čili hráli mariáš.
Zpočátku opatrná hra všech zúčastněných se postupem stávala dravější a dravější. Hláška stíhala hlášku a kromě peněz se vsázela i pýcha a hrdost.
K čemuž furiantství a odvaha nestačí.
Proto se Švejda, poté, co odvážně ohlásil dvě sedmy, a pět minut pak přepočítával a prohlížel list, neboť se ho po prvním kole zmocnil neodbytný pocit, že patrně někde udělal chybu, obrátil na kibice.
Ovšem kibice velmi považovaného.
„Jako všude známý mariášový odborník, jak byste tohle zahrál?“
„Tohle? Já?“
Stařík mrkl do karet.
„Pod pseudonymem, kdyby to šlo.“

Pondělí

21

Monika

Úterý

22

Emil

Středa

23

Vladimíra, Vladimír

Čtvrtek

24

Jana, Vanesa

Pátek

25

Viola

Sobota

26

Filip

Neděle

27

Valdemar

Otázky a odpovědi

Učitel si na okamžik položil hlavu do dlaní, aby se vzápětí tohoto odevzdaného gesta vzdal, neboť nechtěl zkoušenou ještě více demotivovat.
Slečna, jejíž znalost látky žákům deváté třídy teoreticky dobře známé toužil odhalit, už i tak ztratila dost ze své pubertální sebejistoty.
„Připadá ti snad otázka příliš těžká, Eliško?“ hodil místo toho záchranný kruh.
„Nijak zvlášť,“ zavrtěla na jeho dotaz hlavou.
„Takže?“ vybídl ji.
„S odpovědí mám potíže.“

Pondělí

28

Vilém

Úterý

29

Maxmilián, Maxim

Středa

30

Ferdinand

Čtvrtek

31

Kamila

Pátek

1

Laura

Sobota

2

Jarmil

Neděle

3

Tamara, Kevin

Spor

„To já přiznávám, že jsem prohodil vrchního oknem," řekl podmračeně souzený. Lítostivé pokrčení ramen doprovodil podvědomým promnutím dlaní.

Klouby výhružně zapraskaly.

Státní zástupce sebou nepatrně trhl, soudce nehnul brvou, právník žalované strany nervozně polkl.

„A nacpal kuchaře do hrnce s polévkou. Kdyby se nerozháněl tou vařečkou, tak bych mu asi jen vrazil facku. Možná..."

Obžalovaný se odmlčel. Pocítil, že ho vlastní výpověď nestaví do nijak výhodného světla.

Soudce Otakárek se opřel lokty o stůl. V nepředstíraném zájmu se nahnul dopředu a lehce kývl hlavou, aby dal najevo, že pozorně naslouchá.

„Možná dvě. Podívejte, pane soudce, je pravda, že mi opravdu vyšli vstříc. To musím uznat. Fakt jsem kvitoval, když se omluvili a povídali, že mi ten řízek tedy účtovat nebudou. Ale že chtěli zaplatit poškozený příbor, to mě fakt dožralo."

Pondělí

4

Dalibor

Úterý

5

Dobroslava, Dobroslav

Středa

6

Norbert

Čtvrtek

7

Iveta, Slavoj

Pátek

8

Medard

Sobota

9

Stanislava

Neděle

10

Gita, Margita Den památky obětí vyhlazení obce Lidice

Nebezpečné vztahy

„Z toho si těžkou hlavu nedělej, že tě poslala někam," utěšovali štamgasti mladého Mojmíra, jenž se neúspěšně pokusil dobýt chladné srdce plavovlasé Lucie a teď lítostivě ucucával pivo ve snaze utopit, nebo aspoň otupit bolest.

„Možná jsem měl být trochu aktivnější," nacházel pět minut po dvanácté možná řešení odmítnutý nápadník.

„Ale to bys taky mohl chytit jednu přes hubu, kdyby si řekla, že jsi moc vlezlej," varoval ho Švejda.

„Měl by aspoň o čem vyprávět. Já dostal kvůli holkám facek," přidal se Vorel. „Kromě jednoho dvou otců hlavně od nich samých. Vlastně hned moji první pusu následovala facka rovnou od boku."

„Jak jsi reagoval?" zeptal se zvědavě Mojmír. Navzdory zvyklostem a neúměrně věku rady a zkušenosti starších vítal.

„Okamžitě jsem slíbil, že to opravdu a vážně už nikdy neudělám – a okamžitě jsem dostal další!"

Pondělí

11

Bruno

Úterý

12

Antonie

Středa

13

Antonín

Čtvrtek

14

Roland, Herta

Pátek

15

Vít

Sobota

16

Zbyněk

Neděle

17

Adolf

Diagnóza

Lucinka zatahala matku za ruku.
„Mě bolí bříško," postěžovala si.
„Protože jsi nic nejedla a máš ho prázdné," odbyla ji příkřeji, než obvykle a než chtěla, maminka, pohybující se takticky poblíž předsíně. Utírala prach a střídavě kontrovala hodiny na stěně a dveře; očekávala totiž příjezd manželovy tety, pověstné svým nesmlouvavým pohledem na do rodiny přivdané ženy. A nejen na ně.
Než stačila holčičku omluvně pohladit, ozval se netoužebně očekávaný zvonek u dveří a obávaná příbuzná byla tu.
V ruce tašku, v očích výraz revizora z finančního úřadu.
Však já něco najdu, hlásal. Ale ne tak intenzivně, jako obvykle.
„Nějak ti mě, holka, bolí hlava," prohlásila teta hned mezi dveřmi.
Teatrální povzdech, jímž chtěla konstatování doprovodit, byl přerušen zvonivým hláskem děvčátka, stanovícího okamžitou diagnózu.
„Protože jí máš prázdnou."

Pondělí

18

Milan Den hrdinů druhého odboje

Úterý

19

Leoš, Leo

Středa

20

Květa, Květuše

Čtvrtek

21

Alois, Aloisie

Pátek

22

Pavla

Sobota

23

Zdeňka

Neděle

24

Jan

Na přání

Stalo se místní módou navštěvovat podnik, jehož majitel si v návalu nostalgie (nebo na radu marketingového odborníka) najal živou hudbu. Pět muzikantů, vyluzujících na své nástroje skladby populární, kdysi populární, či populární v myslích svých tvůrců, budovalo od pozdního odpoledne až do zavírací doby, nastavené na snesitelnou půldruhou hodinu před půlnocí, atmosféru vhodnou ke konzumaci zajímavě pojmenovaných jídel, nepatrně předraženého vína a společenské konverzaci různých úrovní.

Veronika nelitovala, že vmanipulovala Vorla do pozvání na večeři právě sem. Jen trochu se obávala chvíle, kdy ho prostředí vyprovokuje k reakci. Věděla, že nějaká přijde. Nebyla ani dnešní, ani včerejší.

Nečekala dlouho.

Neškodnou melodii, jež je provázela při studiu jídelního lístku, vystřídala ještě unylejší skladba.

Na čele, zvrásněném luštěním kulinární češtiny, se objevil další záhyb.

Zvedla se ruka v gestu přivolání číšníka.

„Ten váš orchestr," zeptal se Vorel vrchního, který se promptně dostavil, očekávaje objednávku, „hraje na přání?"

„Ano, samozřejmě," přikývl jídlonoš, „Máte nějaké speciální?"

„Mám. Ať hrají půl hodiny karty."

Pondělí

25

Ivan

Úterý

26

Adriana, Adrian

Středa

27

Ladislav, Ladislava. Den památky obětí komunistického režimu

Čtvrtek

28

Lubomír

Pátek

29

Petr a Pavel

Sobota

30

Šárka

Neděle

1

Jaroslava

Rozdíl

„Mezi Hamletem a holičem," prohlásil herec Klepátko do cvakání nůžek v rukou pana Kabouska, upravujícího mu elegantní šediny před divadelními prázdninami, jež opora místního souboru hodlala strávit v menším jadranském letovisku, aby za pomoci udržované postavy, zvučného hlasu a téměř plynné italštiny navazovala letní známosti s rekreantkami z různých konců světa, „rozdílu na první pohled není. Oba meditují nad lebkou."

Završil tou úvahou – aspoň se domnívaje – kadeřníkův košatý monolog, v němž pan Kabousek, jak jen příslušníci jeho profese umí, přešel bez potíží od hodnocení víkendového sportovního výsledku přes zpytování národního svědomí až k rozjímání nad počasím, jež za několik měsíců v říjnu zcela jistě poznamená budoucnost vlekařů.

„To je pravda, Mistře," souhlasil lazebník, „Jen holič přitom ale dělá užitečnou práci."

Pondělí

2

Patricie

Úterý

3

Radomír, Radomíra

Středa

4

Prokop

Čtvrtek

5

Den věrozvěstů Cyrila a Metoděje

Pátek

6

Den upálení mistra Jana Husa

Sobota

7

Bohuslava

Neděle

8

Nora

Nespočetno

„Do tohohle jsem se pustil vloni," pochlubil se starý sedlák Růžička synovci Broučkovi, když ho zavedl dozadu za stodolu, kde se mezi stařičkými stromy někdejšího jabloňového sadu potulovalo stádečko ovcí. „Není to sice nijak zvlášť výnosnej kšeft, ale mě to baví. Jsou to taková vděčná zvířata."

Chlupatá stvoření svého živitele i jeho hosta ignorovala. Jen občas některé z nich zabečelo.

„Opravdu?

„No, je to jen dobytek. Nemůžeš čekat, že ti beran bude nosit myši nebo očuchávat rozkrok. Problém akorát je," farmář se podrbal na na zátylku, „že nevím, kolik těch ovcí vlastně mám."

„Někdo ti je krade?" zeptal se synovec, když s lítostí zavrhl představu obligátního vlka a starého strýčka, jak ho s fujarou přes rameno pronásleduje prostupnými jihočeskými hvozdy, a přiklonil se k dnes mnohem běžnější příčině hospodářských ztrát.

„Ale houby krade. Jak je začnu počítat, usnu."

Pondělí

9

Drahoslava, Drahuše

Úterý

10

Libuše, Amélie

Středa

11

Olga, Helga

Čtvrtek

12

Bořek

Pátek

13

Markéta

Sobota

14

Karolína

Neděle

15

Jindřich

Objednávka

Rychlík hleděl na orosenou sklenici s čepicí, jako vystřiženou z reklamy cti dbalého pivovaru, jakoby v lese narazil na zmiji.
Kochat se pohledem na zajímavého tvora? Nebo vzít nohy na ramena?
„Copak? Nejede ti?“ zeptal se Vorel.
Oslovený zavrčel.
Potom se obrátil k muži, který před něho půllitr dvanáctky postavil a který mezitím obkroužil celou hospodu, aby se vrátil do svatyně.
„Pane Tušek, máte syrečky?“
„Mám,“ ozvalo se promptně od pípy, „Sice jsem si je koupil k večeři, ale pro tebe je klidně obětuju.“
„Jestli máš hlad,“ řekl temně Vorel, „tak si dej utopence. Nebo pizzu.“
„Nemám. Agáta má.“
„Chceš je zabalit?“
„Ne hlad, ale jeden nepříjemnej zvyk,“ nevzrušeně pokračoval Rychlík, „A já jí ho chci zbavit.“
Vedle již doručeného piva přistál talířek se svou specifickou vůní známou pochoutkou.
„Jakej zvyk?“
Rychlík si vychutnal první sousto pokrmu, vyhlášeného hned v několika směrech.
Polkl. Mlaskl.
Přičichl a zašklebil se.
„Když přijdu domů, tak zavelí: Dejchni na mě.“

Pondělí

16

Luboš

Úterý

17

Martina

Středa

18

Drahomíra, Drahomír

Čtvrtek

19

Čeněk

Pátek

20

Ilja

Sobota

21

Vítězslav, Vítězslava

Neděle

22

Magdaléna, Magda

Ten správný věk

Na blížící se budoucnost dospělé osoby se všemi právy a povinnostmi měla Adéla Krausová pevný názor. Pro svůj věk i pro genetické dědictví z něho nemínila ustoupit ani o píď.

„Já se rozhodně nevdám dřív, než v pětadvaceti," prohlásila neústupně, když na ni na rodinné oslavě podnikly postarší příbuzné soustředěný nálet.

V kroužku to zaštěbetalo, jak jednotil názor. Než pak stačila dívka vyslechnout ortel, doplněný o exkurzi do životní zkušeností přítomných dam, rozšířila téma starší, už několik let plně dospělá sestřenice, která pokývala souhlasně hlavou a přidala svůj názor na věc.

„Pokud jde o tohle, Adi, tak to já zase vím, že mi nebude pětadvacet dřív, než se vdám."

Pondělí

23

Libor

Úterý

24

Kristýna

Středa

25

Jakub

Čtvrtek

26

Anna, Anita

Pátek

27

Věroslav

Sobota

28

Viktor, Alina

Neděle

29

Marta

Nejrychlejší cesta

Švejda prostě zabloudil. I uprostřed města to lze, zvláště pak, když omámen vidinou očividné zkratky vplujete do čtvrti rodinných domků a malých vilek.

Rovně, doleva, doleva – a z té oázy zelených zahrad, vůně květin a zvuku sekaček i okružních pil vyklouzne na druhé straně rovnou u cíle, získaje tím jistě půlhodinu ztraceného času.

Dorazit včas musel. Manželka, jejíž zdravotní stav shledal primář za dostatečný a povolil přesun do domácího ošetřování, trvala na přesné hodině. Sádra, jíž získala po jednom neopatrném kroku při horské túře, ji omezovala a překážela, o parnu, jež ten den překračovalo normy, nemluvě. Čím dříve bude doma, mezi svými, tím lépe.

Jenže pan manžel – už slyšel ironii, jíž žena do podobného komentáře vloží – se neumí ani kouknout na hodinky.

Ani do mapy, vynadal si Švejda s rukama bezradně položenýma na volantu, když se rozhlížel po ulici, jíž, jak měl silné podezření, projel v posledních pěti minutách třikrát.

Nebo taky ne.

Za plotem se hrbila paní, chránící si hlavu šátkem. Ztracený řidič ji zkušeně odhadl. Vystoupil z vozu, nahlas pozdravil.

„Prosím vás, babičko," načal se širokým, nejen starší dámy odzbrojujícím úsměvem, „Kudy a jak nejrychleji se dostanu do nemocnice?"

Paní se narovnala. Švejda musel zkorigovat pohled a zvednout ho o nějaký ten stupeň nad horizont.

Pohodila v ruce motyčkou.

„Nejrychleji? Když mi ještě jednou řeknete Babičko!"

Pondělí

30

Bořivoj

Úterý

31

Ignác

Středa

1

Oskar

Čtvrtek

2

Gustav

Pátek

3

Miluše

Sobota

4

Dominik, Dominika

Neděle

5

Kristián

Trosečníci

Slunce zapadalo nejen za vzdáleným obzorem, ale též i za odplouvající lodí. Třetí od včerejšího odpoledne, kdy výletní plavidlo, na jehož palubě probíhala mnoha pozvaným mužům vyšší společnosti blíže neupřesněná oslava (což nijak nebránilo hojně potvrzené účasti), zamířilo ke dnu, zatímco posádka i pasažéři do záchranných člunů. Jejich pouť se brzy rozešla, neboť zkušení lodníci navrhovali držet se kurzu, v němž je jistě začnou hledat, zatímco mužové s diplomy světových univerzit zvolili nejbližší pevninu, v dobré víře v tamní existenci konzulátu některé ze spřátelených velmocí. Nebo aspoň restaurace s dostatečným počtem michelinských hvězd.

Nejbližší pevninou byl malý písčitý ostrůvek s jednou palmou. Na počest jeho dosažení odšpuntovali pánové poslední láhev sektu a pak už jen vyčkávali záchrany.

Přiblížila se vcelku brzy.

A minula miniaturní pevninu a pokračovala dál.

Mužové na pláži zklamaně zahučeli.

Stejně tak nevšímavě je minula druhá loď. A přes poskakování a synchronizované mávání celé skupinky i třetí.

„Řekl bych, pánové,“ prohlásil poté lord Dawkins zachmuřeně, „že pokud nesvlékneme fraky, zachráněni nebudeme. Takto nás patrně pokládají za tučňáky.“

Pondělí

6

Oldřiška

Úterý

7

Lada

Středa

8

Soběslav

Čtvrtek

9

Roman

Pátek

10

Vavřinec

Sobota

11

Zuzana

Neděle

12

Klára

Redukční dieta

„Vypadáš líp," pochválila Karolína Moravcová kolegyni. „Zhubla si?"
Chválu v jejích očích bylo možno přičítat čtrnácti dnům celozávodní dovolené, na něž se jedna druhé ztratily z dohledu.
„Vlastně ano," řekla tázaná po krátké odmlce. „Zbavila jsem se hodně přebytečného sádla."
„A jak?" vyzvídala Karolína, jejíž válka s nechtěnou tukovou zásobou nevedla podle jejího názoru i přes vyhrané bitvy (a občasné strategické ústupy) k očekávanému konci s vítězným pochodem, šeříky a polibkem námořníka.
Proto zazněla její otázka až příliš dychtivě. Ale zazněla.
A byla promptně zodpovězena.
„Snadno," děla spolupracovnice. „Odešla jsem od manžela."

Pondělí

13

Alena

Úterý

14

Alan

Středa

15

Hana

Čtvrtek

16

Jáchym

Pátek

17

Petr

Sobota

18

Helena, Jelena

Neděle

19

Ludvík

Zemětřesení

„Japonsko je, přátelé, země zajímavá," pravil Vorel po návratu z výletu. Podezírali ho, že těch několik dní strávil v ulicích Akihabary a Šibuje, obhájil se ale bohatou fotodokumentací, jež promptně předvedl.

Polovina osazenstva si v tu chvíli o technologické evoluci, která dospěla od objemných alb, ležících v bezpečí pa polici vzdáleného bytu k obrazovkám chytrých telefonů, připravených v kapse, pomyslela své.

Za tímhle rohem bylo takové hezké bistro. Tady zase – ono to není moc vidět, protože mi do záběru vlezla tlustá rodinka z Atlanty – poskakoval prima pejsek. A tady je nějaké socha, bůhví koho a bůhví proč. Tenhle chlapík – to byste neřekli – byl odněkud od Votic.

Většina stolové společnosti ale zemi vycházejícího slunce ještě nenavštívila, a tak všichni poslouchali, litujíce, že nemohou atmosféru doprovodit demižonem saké, jelikož ho Tušek nevede, a musí se tedy spokojit s plzní, veltlínským a fernetem.

„I zemětřesení jsem zažil," nechal si Vorel nejdramatičtější zážitek na závěr.

„Fakt? A jaké to bylo?"

„Něco šíleného – aspoň pro našince, oni jsou zvyklí," prohlásil cestovatel a vzal si pauzu na občerstvení. Povolili mu ji, protože nadešel čas další rundy.

„To zemětřesení," pokračoval pak, „to se zahýbala celá planeta, ženské ječely, nádobí létalo vzduchem, talíře na kusy..."

„A sakra!" zaklel náhle Švejda. „Tak nějak jsem si zničeho nic vzpomněl, že jsem měl být v půl deváté doma."

Pondělí

20

Bernard

Úterý

21

Johana

Středa

22

Bohuslav

Čtvrtek

23

Sandra

Pátek

24

Bartoloměj

Sobota

25

Radim

Neděle

26

Luděk

Ta rodičovská logika...

„Proboha, jak to vypadáš?“ zděsila se paní Plášková, když namísto úhledně učesaného, aviváží vonícího čistého chlapečka obdržela před večeří cosi zašedlého, s natrženým tričkem, s odřeným kolenem, boulí na čele a modřinou pod pravým okem.
Hned poté, co popadla dech, položila konkrétnější otázku, neboť bylo očividné, že za tohle žádný pád z kola, cesta křovím nebo fotbalový zápas na asfaltu nemůže.
„Kdo ti to udělal?“
„Kája,“ odpověděl nevzrušeně Jindra. Podrbal se na nose a sykl bolestí. Se zájmem pak prozkoumal prst, není-li od krve.
„Nezakázala jsem ti snad se s ním kamarádit?“ zvýšila matka v rozhořčení nad možným pedagogickým selháním hlas.
Syn jí věnoval pohled plný odevzdání a smíření se nad nedostatečnou logikou dospělých.
„A to jako vypadám, že jsem si s ním hrál?“

Pondělí

27

Otakar

Úterý

28

Augustýn

Středa

29

Evelýna

Čtvrtek

30

Vladěna

Pátek

31

Pavlína

Sobota

1

Linda, Samuel

Neděle

2

Adéla

Malé překvapení

Paní Vojtěšková přivítala manžela s zářivě optimistickým úsměvem.
Nevšiml si ho. Došel mu teprve poté, když podrobil kuchyni obvyklému z práce ponávratovému průzkumu.
„V ledničce je naložený stejk?“ ujistil se přímým dotazem.
Manželka zamrkala a pokývala hlavou.
„Ano. Skočím ještě pro víno. Děti jsou do zítřka u babičky, tak co si dnes neudělat příjemný večer? Noc? S malým překvapením?“ dodala po krátké, leč významné odmlce.
Šibalsky naklonila hlavu na stranu.
„Těšíš se?“ završila nabídku dychtivou otázkou.
„Hodně?“
Ten otazník zazněl opravdu zřetelně.
„Pravý blatník, dveře – ale jen trošku – a světlo a zrcátko.“

Pondělí

3

Bronislav, Bronislava

Úterý

4

Jindřiška, Rozálie

Středa

5

Boris

Čtvrtek

6

Boleslav

Pátek

7

Regina

Sobota

8

Mariana

Neděle

9

Daniela

Ztráty a nálezy

„Pardon,“
Přednosta stanice Srnec, vytržený z rozjímání nad oblaky nad trolejemi, které jsou dnes už jen bohapustým dílem přírody a nikoliv parních kotlů oněch nádherně špinavých kovových monster starých lokomotiv, se pomalu ohlédl.
Na rameno mu před okamžikem opatrně poklepal a teď s nejistým úsměvem a prsty obou rukou sepnutými v jakémsi prosebném gestu, na něho hleděl malý mužík.
„Já asi zapomněl ve vlaku, co tamhle stojí,“ ukázal na motorovou jednotku, která na nádraží odpočívala před cestou zpět do domovského depa, „flaš... láhev vodky. Nepřinesl ji sem náhodou někdo?“
„Láhev? Tak tu nikdo nepřinesl,“ pronesl Srnec pomalu a spisovně, dbaje i na správnou intonaci, jak se na osobu úřední sluší.
„Ale před chvílí přinesli někoho, kdo ji patrně našel.“

Pondělí

10

Irma

Úterý

11

Denisa, Denis

Středa

12

Marie

Čtvrtek

13

Lubor

Pátek

14

Radka

Sobota

15

Jolana

Neděle

16

Ludmila, Lidmila

Právní rada

Životem – a docela možná i nemetaforicky – očividně udeřený Vorel těžkým gestem pokynul dobře známému místnímu advokátu. Bez nároku na zálohu JUDr. Fenykl výzvy poslechl, neboť byl též dobrým známým Vorlovým.

„Co bys rád?“

„Panáka. Což by ovšem, protože není čas vánočních grogů, v tuhle denní dobu neprošlo. Žijeme v době, která staré dobré zvyky bez uzardění odhazuje na smetiště, aby si z laciného výprodeje u sousedů pořídila nové, cizí a leckdy místně nepatřičné, jež nedovolují utlumit následky střetu s...“

„Jsem advokát,“ přerušil Fenykl Vorla netrpělivě, „takže dlouhé řeči celkem chápu a někdy je i oceňuji. Ne vždycky – a ne teď. Můžeš k věci?“

„Vyznáš se i v pracovním právu, viď?“

„Jistě. Potřebuješ poradit?“

Tazatel se zamračil.

„To si piš, že ano. Chtěl bych vědět: když někdo jinému jámu kopá a sám do ní spadne, je to pracovní úraz?“

Pondělí

17

Naděžda, Naďa

Úterý

18

Kryštof

Středa

19

Zita

Čtvrtek

20

Oleg

Pátek

21

Matouš

Sobota

22

Darina

Neděle

23

Berta

Charakteristika manželství

Přišla řeč i na intimnější záležitosti, než je povinná konverzace o politice státní i lokální, sportovních výkonech v momentálně populárních odvětvích, o módě a o osobách mimo doslech. Právě poslední zmíněné téma se kupodivu od probírání a propírání konkrétních událostí konkrétních osob vydalo do bažin obecných teorií.

On má totiž každý nějakého toho kostlivce ve skříni a občas máslo na hlavě.

A protože byl k dispozici, přítomné dámy tedy oslovily přítomného odborníka. Znaly ho – ve vší počestnosti ordinace – víceméně všechny.

„Stručně popsat stádia manželského vztahu?“

Doktor Cvrkal se usmál. Ačkoliv – nebo právě proto – partnerské vztahy nepatřily k jeho specializaci, svůj pevný názor na ně měl. Jak říkal: jediné, co je třeba podrobit šetření a správně diagnostikovat, je v jakém stádiu se manželství právě nachází.

„To je jednoduché,“ řekl. Odložil sklenku, pohodlně se opřel o desku stolu, přiložil ruce k sobě a konečky prstů se dotkl brady.

„Fáze jedna: Mluví on, ona poslouchá. Fáze dva: Ona mluví, on poslouchá. Fáze tři, závěrečná: Oba mluví, sousedé poslouchají.“

Pondělí

24

Jaromír, Jaromíra

Úterý

25

Zlata, Zlatuše

Středa

26

Andrea

Čtvrtek

27

Jonáš

Pátek

28

Václav, Václava Den české státnosti

Sobota

29

Michal, Michael

Neděle

30

Jeroným

Navigace

Asi bych už měl do nějaké té navigace investovat, pomyslel si rozmrzele pan Vojtěška. Nebo aspoň nehledat zkratky. Nemusel bych pak zírat na křižovatce kdesi uprostřed lesa, na kterou zapomenuli s dopravním značením, především se směrovými cedulemi.

Vracet se?

Pomoc se naštěstí blížila. Pan Vojtěška ji předjel před zatáčkou, muže vedoucího letité kolo s řidítky zatíženými košíkem plným hub a jeho doprovod s batohem a rybářskými pruty.

Dokráčeli až k bezradně stojícímu vozu.

Trochu obřadně se s mužem za volantem pozdravili.

„Nějaký zádrhel? Nejede to?“

„Jelo by, kdyby vědělo kudy. Prosím vás, na Budějovice jak?“

„Na Budějice,“ zopakoval houbař, „tak to musíte doleva.“

„Díky.“

Rybář se podrbal na nose.

„Na Budějice vpravo, když to tedy chcete vědět.“

Nehádali se, tudíž měli nejspíš oba pravdu.

„A není to tedy jedno?“ podivil se řidič, „Jaký je v tom rozdíl?“

Houbař urovnal košík a pohlédl na přítele.

„Vlastně žádný,“ přiznal, „Ať pojedete vlevo nebo vpravo, stejně se bude vztekat, že jste si nezvolil tu druhou cestu.“

Pondělí

1

Igor

Úterý

2

Olívie, Oliver

Středa

3

Bohumil

Čtvrtek

4

František

Pátek

5

Eliška

Sobota

6

Hanuš

Neděle

7

Justýna

Dvojčata

„Mám se dobře," odpověděl Vorel na obvyklou otázku, „Kdybych neměl, stejně bych si nestěžoval. Takhle totiž naštvu daleko víc lidí," dodal potměšile.
S tazatelem se neviděl dobrých deset let. Ani jemu pak nedalo, aby se stejně konvenčně nezeptal:
„A co ty, jak si žiješ."
„V rámci parametrů. Mám slušnou práci, zatím slušný zdraví. Jo, a oženil jsem se," dodal dávný přítel po chvíli.
„Vzal sis Míšu?" zajímal se Vorel, který o citovanou kdysi také jevil zájem. Ale přišel druhý.
„Ne, ta se na mě vykašlala. Když jsem pak zapíjel žal, seznámil jsem se s Eliškou. Totiž nejdřív s Pájou. Když pak přišla Ela, tak jsem se mohl blýsknout konverzačními schopnostmi, i když jinak nevím, o čem spustit. Byla – tedy vlastně jsou – to jednovaječná dvojčata. Skutečně hodně podobná. A já si jedno vzal."
„To ale musí být těžké, je od sebe rozeznat," pokýval hlavou Vorel. Proběhla mu jí též myšlenka, kterou se ventilovat neodvážil.
„Vlastně," opáčil přítel, „Od té doby, co si brácha Pavel nechal narůst knír, tak ani ne."

Pondělí

8

Věra

Úterý

9

Štefan, Sára

Středa

10

Martina

Čtvrtek

11

Andrej

Pátek

12

Marcel

Sobota

13

Renáta

Neděle

14

Agáta

Neuvěří

„Ale to mi nepomůže," řekla plačtivě paní Vojtěšková. Muž, který ji do výšky i do šířky přerůstal nejméně o polovinu, jí opatrně nabídl kapesník.

Gesto k uklidnění nepřispělo. Pofňukávala dál.

Situace, jejíž byli oba zmínění účastníky, k takovému chování jistě naváděla. Na druhou stranu – mohlo být daleko daleko hůř, než se událo. Scéna nebyla tak dramatická, jak by pohled nezúčastněného na ni nabízel.

Stálo tu velké nákladní auto dřevařské firmy a nákupní vozítko paní Vojtěškové. Malé rozměry yarisu zdůrazňovala velká kláda, ležící na kapotě a vytvářející z kompaktního autíčka vůz ještě skladnější. Kromě japonských plechů ale zázrakem nedošlo úhony nic, co by nespravil panák alkoholu. Na jeden takový, obzvláště velký, se cítil řidič tahače, z jehož nákladu se kmen uvolnil.

„Hlavně, že jste v pořádku. A jak říkám, to auto zaplatí pojišťovna," uklidňoval zoufalou řidičku.

Pohlédla na něho odevzdaným pohledem uštvané laně.

„Jo, pojišťovna, snad," pípla. „Ale co manžel? Copak mi uvěří, že strom vrazil do mě a ne já do stromu?"

Pondělí

15

Tereza, Terezie

Úterý

16

Havel, Galina

Středa

17

Hedvika

Čtvrtek

18

Lukáš

Pátek

19

Michaela, Michala

Sobota

20

Vendelín

Neděle

21

Brigita

Schopná neteř

Paní Švejdová se v reakci na manželův komentář nespokojeně zavrtěla.
„To se tedy pleteš. My, ženy jsme stejně schopné jako vy. A dnes a denně to vám, nadřazeným samcům, dokazujeme.“
Sesbírala nádobí a pevným pohledem vyzvala Švejdu k vyprázdnění a odevzdání sklenice, jejímž pěnivým obsahem zaléval nedělní oběd. Prostoj vyplnila konkrétní argumentací ve sporu, který nad kuřetem vedli.
„Neteři sestřenice mojí tety – té z Rokycan, jednou u nás byla – je teprve dvacet tři a dostává plat manažera velké firmy. Nevěříš?“
Manžel dopil pivo a prohlédl si ženu přes sklo prázdné nádoby. Získala zajímavé picassovské tvary.
Spíš Filla, usoudil na druhý pohled.
„Samozřejmě, že věřím,“ odpověděl, „Kdy si ho brala, že nás nepozvala na svatbu?“

Pondělí

22

Sabina

Úterý

23

Teodor

Středa

24

Nina

Čtvrtek

25

Beáta

Pátek

26

Erik

Sobota

27

Šarlota, Zoe

Neděle ve 3h končí letní čas > 2h

28

Den vzniku Československa

U oběda

Vorel nespokojeně pohlédl na talíř.
Nevzpomínal si, že by se v poslední době zavázal k úpravě jídelníčku, byť mu něco takového jeho okolí, reprezentováno několika odvážnějšími jedinci, opatrně naznačovalo.
Sám ve slabších chvilkách uznával, že by snad něco takového i potřeboval.
Ale takhle?
„Pane vrchní!“
Ganymed přicválal v okamžení.
„Ještě nějaké přání?“
„Na talíři mi sedí moucha. Ne, že bych byl cimprlich, ale mám strach, že mi odlétne s řízkem.“

Pondělí

29

Silvie, Sylva

Úterý

30

Tadeáš

Středa

31

Štěpánka

Čtvrtek

1

Felix

Pátek

2

Tobiáš Památka zesnulých

Sobota

3

Hubert

Neděle

4

Karel, Karla

Pravidla pravopisu

„Kdy píšeme velká písmena?“ zeptala se slečna Pánková, provádějící na sklonku vyučovací hodiny zběžnou kontrolu odevzdaných písemných prací. S pevným pohledem a pevnou přísností v hlase se obrátila na Jindru Pláška, aby ho takto upozornila, že je to právě on, komu je otázka určena a kdo by měl přehodnotit své znalosti.

Dítě, zabývající se právě psanou konverzací se spolužákem, zachytilo narážku správně. Převzalo obsah věty a vědouc, že váhání může být cestou k nižšímu hodnocení a následně k domácímu vězení, zařadilo promptně otázku do pravděpodobného kontextu.

„Když jsou lidi krátkozrací,“ odvětilo pohotově.

Pondělí

5

Miriam

Úterý

6

Liběna

Středa

7

Saskie

Čtvrtek

8

Bohumír, Bohumíra

Pátek

9

Bohdan

Sobota

10

Evžen

Neděle

11

Martin Den válečných veteránů

Na dobré cestě

„Tak jak si stojíme, pane Fyflíku?“ zeptal se doktor Kraus bodře, jak měl ve zvyku, „Cvičíme, cvičíme?“

Muž, pod jehož dosednutím na židli tato vždy podezřele zapraskala, ačkoliv byl její rám z kovu, kývl.

„Každý den,“ zafuněl v radosti, že může lékaře potěšit.

„Tak to má být. Za vaše potíže může především obezita. Ale to přece víme... Vyvážený jídelníček, denní pohyb... Už se při předklonu dotknete prstů na nohou?“

Kulaťoučký pacient se zhluboka nadechl.

„Zatím ještě ne,“ přiznal lítostivě. Vzápětí jeho tváří přelétla další vlnka optimismu. „Ale mám pocit, že už jsem je zahlédl.“

Pondělí

12

Benedikt

Úterý

13

Tibor

Středa

14

Sáva

Čtvrtek

15

Leopold

Pátek

16

Otmar

Sobota

17

Mahulena, Gertruda Den boje za svobodu a demokracii

Neděle

18

Romana

Školní trest

„Zase jsme se neučili," pravil sarkasticky profesor Vodička k primánovi Šikulemu, „a tak nic neumíme."
Obviněný civěl, jak žáčkům i studentům nařizuje přirozenost, na podlahu.
„Já musel venčit tetičce psa," plácl první výmluvu, která ho napadla. Pedagog, mající toho dne náladu škodolibou, se ušklíbl. „A on nám sežral penál," doplnil. „Tak víme co? Jako na prvním stupni. Desetkrát si to za trest doma do zítra opíšeme. Sednout."

Nazítří doprovodila profesora do školy žlučníková kolika, která mu také odňala veškerou žoviálnost. Paměti ovšem neublížila, ba naopak, udržela ji v pohotovosti, aby pedagog nezapomněl, že nemusí trpět sám.
Proto si uložený trest vyžádal hned po vstupu do učebny.
„Šikule, ty jsi mi nerozuměl?" zahřímal, kdy sešit otevřel, „Říkal jsem: Desetkrát. Neumíš počítat?"
„Rozuměl a umím. Říkal jste: desetkrát si to za trest doma do zítra opíšeme, pane profesore," citoval bez hnutí brvy student. „No, a já svou polovinu splnil."

Pondělí

19

Alžběta

Úterý

20

Nikola

Středa

21

Albert

Čtvrtek

22

Cecilie

Pátek

23

Klement

Sobota

24

Emilie

Neděle

25

Kateřina

Lupiči

„To je policie?“ ozvalo se v reproduktoru.
Operační se usmál. Výjimka tísňového volání v délce telefonních čísel je užitečná, problém mnoha lidí je ovšem to, že takových trojmístných telefonních čísel je hned pět.
A čtyři z nich začínají 1 – 5.
Proto se nedivil. A neutrhoval se jako státní úřednice, vyrušená z převracení papírů.
„Ano, Policie České republiky. Jak vám mohu pomoci?“ zeptal se tónem, vzbuzujícím důvěru.
„Tady Koudelová. Vnikli mi do bytu dva lupiči. Muži,“ zdůraznila bez odmlky.
„Adresa?“
„Cimrmanova ulice. Prosím vás, přijeďte rychle a jednoho si okamžitě odvezte!“

Pondělí

26

Artur

Úterý

27

Xénie

Středa

28

René

Čtvrtek

29

Zina

Pátek

30

Ondřej

Sobota

1

Iva

Neděle

2

Blanka

Výchova

Ne, že by po takovém postavení nějak zvlášť toužila, ale došlo k tomu a Agáta Rychlíková se i ve svém mladém věku stala odbornou poradkyní novickám v oboru, jinými slovy zkušenou matkou, předávající hodnotné informace oněm neschopným děvčátkům, která ani v nejmenším netuší, co mateřství obnáší.

Ta role se jí nijak zvlášť nezamlouvala, měla dosud v čerstvé paměti hodiny rad a předávaných byť nepřenositelných zkušeností. Sestřenici, děsící se nastávající odpovědnosti, ovšem vyslechla pozorně a s porozuměním, protože porodit a vychovat dalšího příslušníka onoho početného stáda mluvících opic druhu Homo sapiens, je náročné. A záslužné.

Taky to sestřence řekla.

„Já vím. Ale bojím se. Hlavně nemám nejmenší tušení, co s ním. Naživu ho udržím, to jo, ale co z něj bude? Vždyť se podívej na mě," zalkala brzy již matka.

„To je přece jednoduché," ušklíbla se Agáta.

„Koukej se na něj, jako by to nebylo tvoje dítě." prohlásila pevným hlasem, zaregistrovala totiž blížící se poradní sbor, složený z neprovdané tety, rodičky rozmazleného bratrance a dvou zarputilých příbuzných, které radily snad už profesoru Ostrčilovi.

„A bude to v pohodě. Každý přece nejlíp ví, jak vychovávat cizí děti."

Pondělí

3

Svatoslav

Úterý

4

Barbora

Středa

5

Jitka

Čtvrtek

6

Mikuláš

Pátek

7

Ambrož, Benjamín

Sobota

8

Květoslava

Neděle

9

Vratislav

Neztratit se v překladu

„Já nevím," povzdechl si Moravec do sklenice vychládajícího grogu, „Co po mně Karolína vlastně chce."

Stále svou ženu hluboce miloval, takže občasné roztržky nesl mnohem hůře, než bývá v kraji zvykem.

Teď potřeboval radu.

Hledal ji tam, kde ji lidé obvykle hledají, u přátel. Riskoval dokonce cestu mrazem do hospody, kam za povětrnostních podmínek, jež momentálně panovaly, obvykle nechodil.

„Možná by ti stačilo uvědomit si několik důležitých pravidel manželského soužití a pochytit znalost fungování ženského mozku," sdělil mu Rychlík, který svého kamaráda znal.

Dobře znal.

Proto s lehkým povzdechnutím přešel okamžitě k podrobnějším instrukcím.

„Třeba základní: když ženská řekne: Cože?, tak to neznamená, že by ti nerozuměla, nebo snad ani neposlouchala. Jen se snaží být vstřícná a dává ti šanci názor vyjádřit lépe. Otočit a přehodnotit."

Pondělí

10

Julie

Úterý

11

Dana, Danuše

Středa

12

Simona

Čtvrtek

13

Lucie

Pátek

14

Lýdie

Sobota

15

Radana, Radan

Neděle

16

Albína

U soudu

Někdy prostě věci zajdou daleko a ze sousedské rozepře o jablko spadlé přes plot, se vyvine poziční válka. Nebo, zvláště přenese-li se spor i na půdu místní hospody, snadno se z války studené, či záškodnické promění v otevřený ostrý konflikt. Což se stalo i v případě zprvu nevinně vyhlížející rozmluvy o zatoulané slepici, a svůj díl práce na neshodě rodin Žežulkovy a Šmikovy gradující od nevybíravých slov, štěknutých přes plot až k incidentu, jehož dějištěm byla tma pod vypnutým uličním osvětlením, tak dostala i justice. Vzhledem k průběhu nejen ve sporu občanskoprávním, ale též i trestním.

„Všecko je jen nedorozumění," bránil se při druhém zmíněném aktu Žežulka. „To mi musíte věřit, pane soudce," zvedl ruku s dvěma vztyčeným prsty ve známém gestu přísahy, „Ani vlas na hlavě jsem Šmikovi nezkřivil."

Soudce Otakárek kývl.

„To máte pravdu," poklepal na otevřený spis, „Vlas lékařská zpráva ani slovem nezmiňuje. Pouze zlomenou ruku, rozbitý nos a natržené ucho."

Pondělí

17

Daniel

Úterý

18

Miloslav

Středa

19

Ester

Čtvrtek

20

Dagmar

Pátek

21

Natálie

Sobota

22

Šimon

Neděle

23

Vlasta

Na váze o váze

„To se ti divím, Káji, že se pořád staráš o kila," pravila maminka, když si jí dcera mezi řečí několikrát postěžovala na nadbytečnou zátěž. „Něco jsi prostě zdědila, s tím nic nenaděláš."

„Po tobě asi ne," vzdychla Karolína. „Ty si moc stěžovat nemůžeš. Jak to děláš?"

Byl to upřímný dotaz, maminka totiž v posledních letech opravdu – a naštěstí zdravě – dala vale pozorovatelnému množství podkožního tuku.

„Pohyb, děvče. Nestresovat se. Taky nelézt pořád na váhu, leda by byla v pátém patře bez výtahu. Kolik vážím, to tedy vím – asi – ale nijak zvlášť to neřeším."

„A kolik tedy máš?" zeptala se Karolína, uvedená v pohotovost neurčitým Asi. V tomto směru trvala na přesných číslech.

„Šedesát sedm s brýlemi," odpověděla promptně rodička.

„A bez brýlí?" položila dcera opatrně doplňující otázku.

„Bez brýlí to nepřečtu."

Pondělí

24

Adam a Eva Štědrý den

Úterý

25

Boží hod vánoční. První svátek vánoční

Středa

26

Štěpán Druhý svátek vánoční

Čtvrtek

27

Žaneta

Pátek

28

Bohumila

Sobota

29

Judita

Neděle

30

David

Co je štěstí?

„Pane důstojníku!“
Nadstrážmistra Vosátka zastavilo oslovení v polovině kroku.
To ta televize, pomyslel si.
Provedl předpisový půlobrat, k němuž ho zavazovala uniforma. A pohlédl na rozčileného muže, který spěchal přes ulici.
„Dobrý den, pane Pečínko.“ pozdravil slušně, dle příručky asertivního chování.
„Ukradli mi auto,“ odpověděl mu zdravený už z poloviny vozovky.
„Odkud? Z garáže?“
„Tamhle jsem stál!“ žaloval poškozený, ukazuje mezi kmínky okrasných stromků, vysazených do dlažby chodníku v zoufalé snaze rozbít nezničitelnou šeď Podhradební ulice.
Nadstrážmistr sledoval prst až k místu činu.
„Tamhle? To máte štěstí.“
Muž se zarazil.
„Proč? Už jste ho našli?“
„Ne, zatím ne. Ale kdyby tam teď ještě stálo, platil byste pokutu za parkování v zákazu.“

Pondělí

31

Silvestr

Úterý

1

Nový rok Den obnovy samostatného českého státu

Středa

2

Karina

Čtvrtek

3

Radmila, Radomil

Pátek

4

Diana

Sobota

5

Dalimil

Neděle

6

Tři králové Kašpar, Melichar, Baltazar

Pověry

„Lidi moc dají na pověry," řekl roztrpčeně Brouček, „I dneska."
Hořce, protože jako muže vědy ho závěry, postavené na zkomolených analogiích špatné interpretace nesoustavného pozorování přírodních úkazů uváděly do varu. Až by si odplivl. Neučinil tak, neboť by byl v takovém případě nejen řádně napomenut, ale možná i inzultován strýcem, jehož pohlavky málokdy míjely cíle. A s příchodem stáří jejich energie nejen nezeslábla, ale byla doplněna vypilovanou technikou.
„Když myslíš, Karlíku," kývl starý farmář hlavou a dolil synovci skleničku loňské hruškovice, „tak se s tebou hádat nebudu, lidi někdy věří na hrozný voloviny. Ale tak docela pravdu nemáš. Já jednou boxoval v ringu, a řeknu ti, nebýt podkovy pro štěstí, co jsem měl v rukavici, tak bych nevyhrál."

Kromě tohoto a předchozích kalendářů sepsal jeho autor i řadu jiných knih, jež jsou k dostání u vašich oblíbených e-knihkupců.
Jejich seznam naleznete na adrese

http://www.fext.cz/whitehole/

Nesnáze v čase

Pilot kosmického náklaďáku Piet Corian se ztratil v minulosti. Podaří se mu vrátit zpět?

Víra z kamene a srdce z kovu

Další dobrodružství Pieta Coriana, tentokrát se zajímavým nákladem

Labyrint

Vesmír je zvláštní. Jeho obyvatelé také. Jedni stavěli podivná bludiště, jiní si vesele žijí ve společnosti pravěké, další – třeba ti z planety Země – si neuvědomují, že srovnávat vše jen ze svého pohledu nemusí vést k dobrému výsledku. I na kosmické piráty v jedné ze třinácti povídek z budoucnosti víceméně vzdálené dojde.

Hvězdodrap

Město pod jednou střechou, lidé a roboti, a jak se zdá: „něco nekalého ťuká“

Černá věž

Před lety odešel čaroděj Alfirk do exilu našeho světa. Dlouhé roky žil v klidu a na svůj původní domov téměř zapomněl. Jenže se stalo něco, co oba světy na krátký okamžik spojilo. Došlo k únosu, na první pohled nelogickému: co může nabídnout Země jiným světům? Možná jde o banalitu, možná jde o víc.

Zmizení doktora Fausta

Rádobyvtipná téměř detektivka o ztraceném spisovateli a celé řadě pátračů

Tenhle byl taky dobrej...

Sto plus jeden (a několik dalších coby prémie) letitých vtipů, převyprávěných ve prospěch autorových vlastních postav.

Dewan a princezna Soonar

Galaktická říše se ocitá na okraji ekonomické propasti, kníže Giokond na okraji psychického zhroucení; ztratila se mu dcera. Za účelem jejího nalezení si najal hrdinu. Pravda, trochu poznamenaného ztrátou paměti, ale ono to nějak dopadne.

Jezdci na vlnách světla

Třicet sedm krátkých a velmi krátkých nejen vědeckofantastických povídek

Bouřlivé duny

Šarkon je zapadlá pouštní planeta, kde si v klidu lebedí několik desítek vojáků ve vojenských depozitních skladech. Až jednoho dne obdrží zásilku, která je uložení poněkud nevhodná. A která se ani sama uložit nechce, právě naopak...

V tom domě straší

Dvacet šest více či méně fantastických povídek

Žabinčina dobrodružství

Fantastické světy neobývají jen draci, hrdinové, dámy v nesnázích a démoni. Žijí v nich i tvorové nepatrnější a na první pohled mnohem méně zajímaví. Například květinové víly.

Toto je v šesti povídkách zpráva o šesti dobrodružstvích, do nichž se jedna z nich vlastní vinou zapletla

Kukačka, pták kouzelný

O funkci kukačky ve starých českých pověstech a pověrách, s přihlédnutím k okolním i vzdálenějším národům

Jak přišel svět na svět

Jak si lidé z různých končin planety Země představovali stvoření světa? Různě. V této knize je shrnuto více než sto padesát pověstí, evropskými počínaje, přes Asii, obě Ameriky a Tichý oceán až ke kolébce lidstva, Africe.

Putování za vodníky

Pokud by se volila nejpopulárnější nadpřirozená bytost českého folklóru a pohádek, dostal by na některé z medailových míst, ne-li přímo na vrchol, dozajista vodník. Nebýval to jen popletený pajda, mlaskající své brekeke. Nebyl ale ani bez zbytku a odvolání zlý, aspoň ne obvykle. Potměšilý, prchlivý a nevyzpytatelný, to ano. Silný a nelítostný také. Choval se zkrátka jako element, který představoval. Seznamme se s hastrmanem, jak si ho kdysi Čechové představovali. A vydejme se i na pouť za hranice a projděme svět, neboť voda má své nadpřirozené obyvatele všude.

Duchové, kam se podíváš

Jsou všude. Ať na ně věříme, nebo považujeme za pozůstatek nevědeckého výkladu fyzikálních zákonů, na strašidla a bubáky narazíme v jakémkoliv prostředí. Neexistuje místo, v němž bychom se s nimi nemohli setkat. Duchové někdejších živých person zaujímají v tomto světě význačnou pozici. Jsou integrální součástí naší existence, pokračováním života po životě. Patří – patřívali – k tmelu rodiny. Bývali mementem a výchovným prvkem. Ať už jsme se jejich pomocí snažili vychovávat potomky příkladem, nebo na jejich případě poukazovali na pověstné boží mlýny, které melou pomalu, ale semelou každého a těm zlým a škodlivým řádně nadělí. Objevují se – nebo živí lidé objevují je – dodnes. Mají svůj hmatatelný dopad ekonomický. Pojďme si tedy také vyvolat duchy. Kde a kdy se objevují, proč se vůbec vracejí, co provádějí a jak se jich zbavit? Šest otázek, na něž mohou pověsti a legendy odpovědět. Anebo aspoň napovědět, i to se počítá.